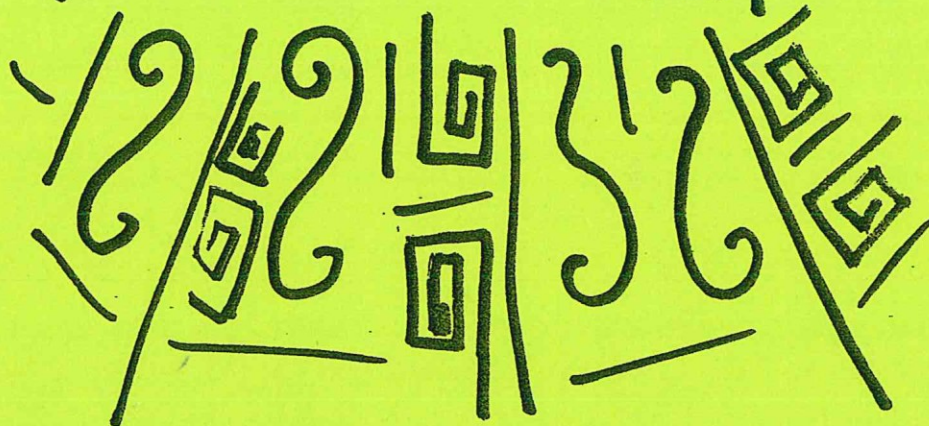

GLASILO OS VIDEM

ŠOLSKO LETO: 2008/2009

UREDNIŠKI ODBOR V LETU 2008/2009:

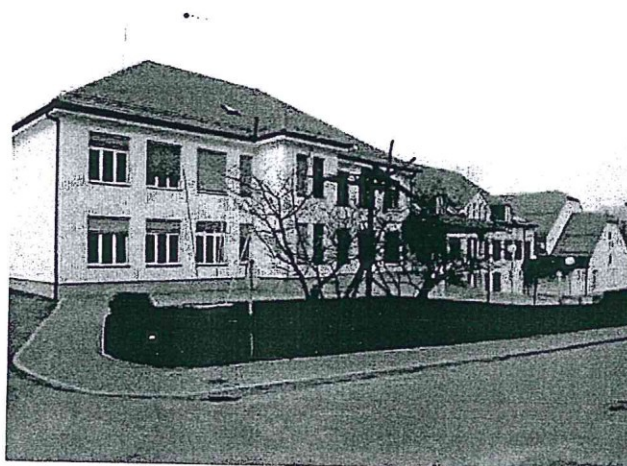
Tanja Potočnik
Vesna Voglar
Alen Krajnc
Robert Murko
Marko Kunčnik
Članice knjižničarskega krožka

Naslovnica: Alen Krajnc 9. b

Še eno šolsko leto je za nami. Bilo je pestro ter polno različnih doživetij in spoznanj. O tem boste lahko prebrali v nadaljevanju. Rada bi Vas spomnila na to, da je bilo to šolsko leto zaznamovano s pripravami na vzgojni načrt. V njem smo poudarili vrednote, ki so pomembne za življenje vsakega posameznika in jim bomo skušali v nadaljnjih letih slediti. Saj veste, skupaj zmoremo in znamo.

Šolsko leto je bilo tako kot vsako naporno, zato si zdaj privoščite oddih in se dobro odpočijte od šole. Ne pozabite pa na naravo, gibanje, prijatelje, dobro knjigo in smeh.

Ravnateljica Helena Šegula

ŠOLSKA KRONIKA V SLIKI IN BESEDI

1. šolski dan

Kostanjev piknik

Tekmovanje iz logike

Projekt: »LUBI SLOVENCİ«

ŠOLSKA KRONIKA V SLIKI IN BESEDI

Ob dnevu Zemlje

Ob dnevu šole

Podelitev bralne značke

Koncert in slovo od devetošolcev

PRIDNI KOT MRAVLJICE

TEKMOVANJA

Učencem ob rednem programu ponujamo veliko interesnih dejavnosti in mnoge so povezane tudi s tekmovanji. Ugotavljamo, da je iz leta v leto več tekmovanj.

Tudi letos so se tekmovanja začela že v septembru. To je bilo tekmovanje iz logike. Udeležilo se ga je 70 tekmovalcev. Bronasto priznanje je osvojilo 14 učencev. Državnega tekmovanja se je udeležilo 6 učencev.

Novost letošnjega tekmovanja iz materinščine za Cankarjevo priznanje je v tem, da so letos prvič tekmovali že učenci 1. in 2. triade, in sicer 19 učencev prve triade (iz 2. in 3. razreda), 41 učencev druge triade in 24 učencev tretje triade. Podeljenih je bilo 33 bronastih priznanj. Trije učenci so se udeležili regijskega tekmovanja, kjer je **Alen Krajnc** osvojil **srebrno priznanje**.

Množično tekmovanje je tekmovanje iz znanja matematike, v katerega so vključeni tudi učenci 1. razreda. V 1. triadi je tekmovalo 38 učencev, v 2. 58 učencev, v 3. pa 62 učencev. 57 učencev je osvojilo bronasto priznanje. Na področno tekmovanje se je uvrstilo 8 učencev; srebrno priznanje so osvojili: **Monika Škvorc in Katja Pivec, Jana Vaupotič, Julija Viličnjak, Aleksandra Širovnik**. Monika Škvorc in Katja Pivec sta se uvrstili na državno tekmovanje, kjer sta bili uspešni.

Na šolskem tekmovanju iz fizike je sodelovalo 28 učencev. 11 učencev je osvojili bronasto priznanje. 4 učenci so se uvrstili na državno tekmovanje, kjer so **Sabina Škvorc, Gregor Avguštin in Jakob Murko** osvojili **srebrno priznanje**. **Jakob Murko** je na državnem tekmovanju dosegel še **zlato priznanje**.

To šolsko leto smo prvič tekmovali v znanju iz biologije. Tekmovanje je vzbudilo veliko zanimanje, saj je na šolskem tekmovanju tekmovalo kar 17 učencev, od tega je 14 učencev prejelo bronasta Proteusova priznanja; 12 naših učencev pa se je uvrstilo še na državno tekmovanje, od koder so se **Alen Krajnc, Eva Sedlašek, Jakob Murko, Laura Kovačec in Monika Ostroško** vrnili s **srebrnimi priznanji**.

Tekmovali smo tudi v znanju iz angleščine. Šolskega tekmovanja se je udeležilo 8 učencev, 3 so prejeli bronasto priznanje, **Žiga Medved** pa si je izkušnje pridobival še na državnem tekmovanju.

Prav tako smo tekmovali iz znanja zgodovine. Šolskega tekmovanja se je udeležilo 8 učencev, 4 so osvojili bronasto priznanje, 3 pa so se uvrstili na državno tekmovanje, kjer so bili uspešni.

Šolsko športno društvo je bilo kot vedno aktivno in uspešno. Najprej se moramo pohvaliti z že tradicionalno izvedbo medobčinskega jesenskega kroša. Letos se je zbralo kar 500 tekmovalcev. Na spomladanskem krosu v Zavrču so **fantje ekipno** dosegli **1. mesto**, med posamezniki sta se na **2. mesto** uvrstila **Gregor Cafuta in Aleksander Trep**, na **3. mesto** pa **Žan Sitar**. Atletski pokal v Ptujju je **1. mesto** prinesel štafeti **4 x 100 m** v sestavi **Aljaža Brleka, Aleksandra Trepa, Tomija Petka in Matica Kmetca**. **Aleksander Trep** je v teku na 300 m **zmagal**, **zmagal** je tudi **Aljaž Brlek** v teku na 60 m, **3. mesto** pa je v teku na 1000 m zasedel **Gregor Cafuta**.

PRIDNI KOT MRAVLJICE

Nogomet je naša paradna disciplina, saj so se starejši dečki uvrstili na državnem tekmovanju od 5. do 8. mesta. Fantje so v odbojki na področnem prvenstvu zasedli **4. mesto**.

Učenci so uspešno sodelovali tudi na tekmovanju v judu, plezanju, plesu in namiznem tenisu. Pohvalimo se lahko tudi z izvedbo rekreativne dejavnosti Šport za špas, kjer je sodelovalo približno 500 udeležencev.

Na literarnem natečaju Evropa v šoli, kjer smo letos pisali na temo Imam idejo, je bil spis **Uroša Vaupotiča** izbran kot najboljši spis v regiji, na literarnem natečaju Naravne in druge nesreče je bil na regijskem nivoju ponovno uspešen **Uroš Vaupotič** ter še **Monika** in **Sabina Škvorc** in **Eva Bratušek**, na likovnem pa **Mateja Mlakar**, **Domen Širovnik** in **Lovro Letič**.

Likovniki pa so najbolj ponosni na udeležbo na Mali Groharjevi koloniji, ki je potekala v Piranu, udeležili so se je: Alen Krajnc, Tamara Duh in Urška Ostroško. Na letošnjem Mega kvizu – slovenskem knjižnično-muzejskem kvizu – je sodelovalo 83 učencev. Z reševanjem kviza, ki je bil tudi letos namenjen znamenitim Slovincem, so učenci spoznavali našo kulturno dediščino.

Povzela Tanja Potočnik in Alen Krajnc

PRIDNI KOT MRAVLJICE

KONCERTNI VEČER

OPZ in MPZ OŠ Videm sta tudi v letošnjem šolskem letu pridno vadila in uspešno predstavila šolo na obeh revijah. Ob koncu meseca maja smo pripravili zaključni koncert obeh zborov, v goste pa smo povabili žensko vokalno skupino Fortuna in harfistke ZGŠ. Sv. Petra in Pavla Ptuj. Prireditvev smo zaključili s pesmijo Mama Mia (ABBA), ki smo jo zapeli skupaj z žensko vokalno skupino in je požela ogromen aplavz. Ta pesem je dvignila na noge vse prisotne v dvorani in nam vsem skupaj pognala kri po žilah. Sicer pa je bil to sploh čudovit umetniški večer.

Alen Krajnc, 9. b

PRIDNI KOT MRAVLJICE

ZAKLJUČEK BRALNE ZNAČKE

V letošnjem šolskem letu smo podelili 213 bralnih značk. 23 devetošolcev pa je dobilo naziv Zlati bralec, saj so vsa leta šolanja v osnovni šoli pridno brali in dosegali bralne značke.

Za učence tretje triade je na zaključek bralne značke prišla mlada in nadebudna pisateljica Mea Valens. O njej so osmošolci zapisali: »Mea je pogumna, drzna, svobodna, iznajdljiva in samozavestna oseba. »Pripovedovala nam je o svojem potovanju po Južni Ameriki, na katerem jo je spremljal le nahrbtnik. Všeč nam je bil njen nastop, saj je izbrala besede, ki so nam tako živo opisale Južno Ameriko, tamkajšnje življenje in običaje. Pokazala nam je tudi nekaj slik, izdelkov, zapela nekaj njihovih pesmi, zatrobila v školjko in prebrala odlomke iz svoje knjige. Zaključek bralne značke je bil zelo zanimiv, saj smo izvedeli marsikaj novega.«

Za učence prve in druge triade je zaključek bralne značke popestrila pravljíčarka Lilijana Klemenčič, ki je pripovedovala pravljice ob jogi. Ob prijetnem poslušanju so se učenci še razgibali.

Posebej pa naj še pohvalimo vse tiste, ki so se za bralno značko trudili celih osem let. Letošnji zlati bralci so: **Tamara Duh, Nina Golob, Gregor Habjanič, Karolina Horvat, Tamara Kelc, Laura Kovačec, Alen Krajnc, Tina Letič, Žiga Medved, Anita Mlakar, Boštjan Mohorko, Andreja Murko, Jakob Murko, Valentina Mušič, Monika Ostroško, Urška Ostroško, Jana Pukšič, Barbara Rodošek, Eva Sedlašek, Julija Viličnjak, Blaž Zemljak, Dejan Zemljak in Katja Žunkovič.**

Naj jim knjige za vedno ostanejo dobre prijateljice!

Mentorica Tanja Potočnik

Žan Sitar, 6.b

Katja Pivec, 7.a

ZANIMIVOSTI**SREČANJE S PISATELJICO MEO VALENS**

V sredo, 13. maja 2009, smo imeli zaključek bralne značke. Prišla je pisateljica Mea Valens in nam pripovedovala o dogodkih, ki so se ji dogajali med potovanjem po Ameriki. Tam je ostala eno leto. Na dnu jezera je našla veliko školjko, v katero je zatrobila. Pokazala nam je tudi nakit, ki ga je dobila. Kazala nam je fotografije in nam prebiralala odlomke iz svoje knjige.

Eva Bratušek, 7. b

Ker sem osvojila bralno značko, sem se z ostalimi pridnimi bralci pridružila pisateljici Mei Valens. Pripovedovala nam je o potovanju v Mehiko. Povedala nam je o tem, kako tam živijo in kakšne običaje imajo. Rekla je, da je tam spoznala fanta. Pokazala nam je amulet iz kroglic, verižico in školjko, v katero je trobila. Njen obisk je bil prijeten, spominki, ki nam jih je pokazala, pa zanimivi. Nekaj nam je tudi zapela.

Anja Zajc, 7. b

Mea nam je opisala svoje dogodivščine, ki jih lahko tudi prebereš v njenih knjigah. Opisala je potovanje po Ameriki. Najbolj se mi je v spomin vtisnila gospa, ki je rodila dva sina, enega je rodila kar na poti skozi džunglo. Bilo je zelo zanimivo.

Teja Jaković, 7. a

Mea je mlada, živahna in zelo samozavestna pisateljica. Vse je zelo navdušila s svojim načinom govorjenja in svojimi dogodivščinami, ki jih je doživela v Ameriki. Mislim, da bo postala zelo uspešna pisateljica.

Jana Vaupotič, 7. a

Pisateljica Mea nam je predstavila svoje enoletno potovanje po Mehiki, kjer je spoznala različna plemena. Tam je tudi odkrila, kako ti njihovi običaji, zgodovina, bogovi vplivajo na njih.

Maja Možina, 7. a

Meina zgodba mi je bila zelo všeč. Najbolj me je presenetilo to, da je šla sama in za svoj odhod ni nikomur povedala. Všeč mi je, da je živela v naravi in s samo enim nahrbtnikom je šla! Res je »blo ful finta«!

Monika Škvorc, 7. a

Ob obisku Mee Valens sem se odločila, da bom, ko bom velika, tudi jaz prepotovala svet. Nekaj držav smo z družino že obiskali, vendar smo potovali z agencijo. Ona pa se je na pot odpravila kar sama. Všeč so mi bili spominki, ki nam jih je prinesla pokazat.

Katja Doliška, 7. a

ZANIMIVOSTI

Mea Valens nam je predstavila svoja potovanja v Ameriko. Pripovedovala nam je o svojih dogodivščinah, o občutkih, o tam živečih ljudeh in o njihovih navadah. Navdušila me je školjka, v katero je Mea tudi zatrobila. Na koncu nam je še na kratko predstavila svoja dela.

Petra Sedlašek, 7. b

Zdelo se mi je zanimivo, saj je govorila o svojih doživetjih v Ameriki. Celo leto je namreč preživela med Indijanci in živela kot oni. Posebno všeč mi je bilo, ko je predstavljala njihove običaje – kaj delajo. Povedala nam je tudi ogromno zgodb, med drugim zgodbo o otroku, ki se je rodil, ko je bila Indijanka v nezvesti. Lahko smo tudi trobili v školjko.

Alen Plajnshek, 7. a

Mea se mi je že na prvi pogled zdela pogumna, polna veselja, samozavestna ... Ko nam je začela pripovedovati o svojem življenju in nam zapela nekaj pesmi, sem pozabila na ves svet. Njen obisk mi je bil zelo všeč. Upam, da se še kdaj vidiva.

Katja Stoklas, 7. b

Mea nam je prebrala nekaj odlomkov iz svojih dveh knjig. Prinesla nam je tudi pokazat školjko, katero je sama našla. Prinesla je tudi različne verižice, amulete, ki so jih ji podarili ali pa si jih je tam kupila. Povedala nam je tudi, da se enkrat še želi vrniti tja. Vsi smo se ob njenem pripovedovanju zelo zabavali.

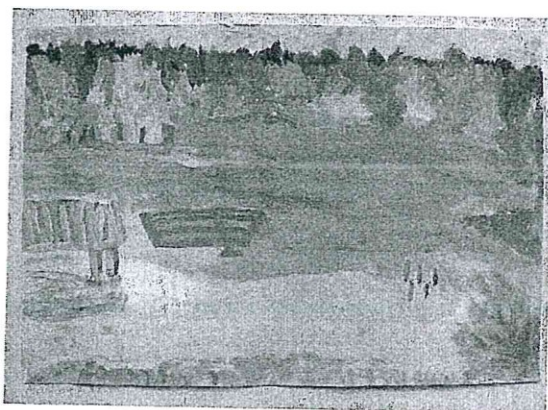
Urška Bratušek, 7. a

Mea nam je predstavila indijanska plemena. Pela nam je tudi pesmi, ki so se mi zdele zelo zanimive. Najbolj mi je bilo všeč, ko je pripovedovala o tem, kako je ozdravila neko žensko. Tega dne ne bom nikoli pozabila.

Sara Jerenko, 7. b

Najbolj pa se mi je vtisnilo v spomin, ko nam je pisateljica pripovedovala o otroku, ki se je rodil v džungli, in ko sem zatrobil v školjko. Zanimivo je bilo tudi, ko je Mea zapela pesem.

Božo Mlakar, 7. b

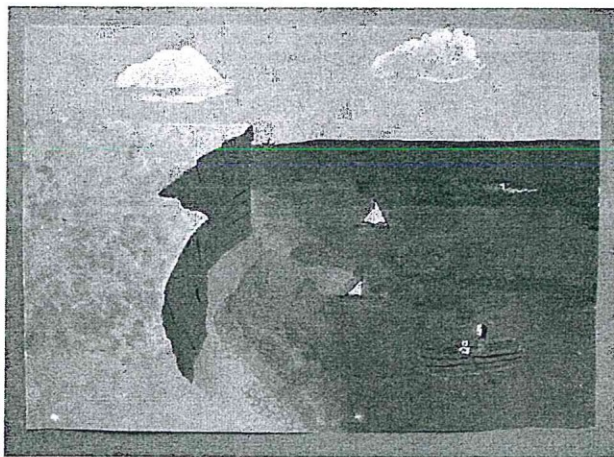
Anja Širovnik, 9.a

ZANIMIVOSTI

GLEDALIŠKE NOVICE

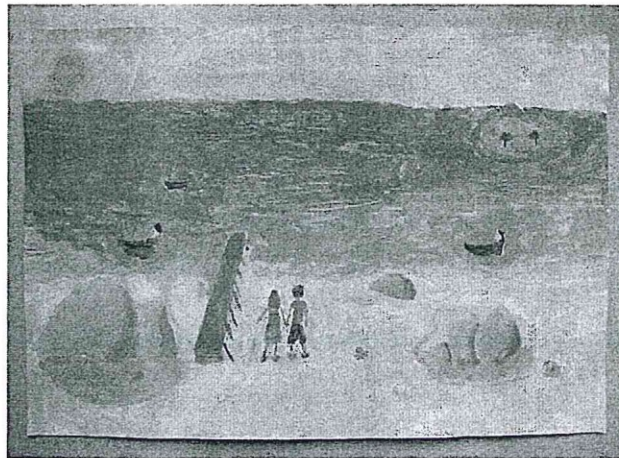
V gledališki krožek se je jeseni vključilo veliko učencev. Takoj je bilo vsem jasno, da se bomo morali razdeliti v dve skupini. V oktobru je z gledališkimi vajami pričela skupina petošolcev. Odločili smo se za igrico z naslovom Krtačka Zobačka, ki je bila živahnim fantom pisana na kožo. Zabavni dialogi, veliko akcije, gusarskih dvobojev – skratka na vajah nam ni bilo dolgčas. Sami smo si izdelali sceno in kostume in v mesecu decembru igrico premierno predstavili v Cuker jami. Ponovili smo jo za učence 1. in 2. triade naše šole. Dober odziv obiskovalcev nas je vzpodbudil, da smo se prijavi na območno srečanje otroških gledaliških skupin, ki je potekalo v Cirkulanah. Bili smo veseli pohval gospe selektorice, prav tako vseh strokovnih nasvetov, ki nam jih je ponudila. V mesecu aprilu smo se udeležili Festivala gledaliških sanj, ki je potekal v Pionirskem domu v Ljubljani. Igranje na pravem gledališkem odru je bilo za nas veliko doživetje. Še srečnejši smo bili, ko smo izvedeli, da smo dosegli 3. mesto med predstavami 1. in 2. triade. Rok Forstnerič pa je bil med 600 nastopajočimi izbran med deset najobetavnejših igralcev na srečanju. Rok, iskrene čestitke! V soboto, 23. maja, je bila skupina povabljen v radijsko oddajo Za velike in male, ki je potekala v živo na radiu Ptuj. Zanimiva izkušnja!

Igrico Krtačka Zobačka bodo učenci zaigrali na prireditvi ob zaključku šolskega leta. Drugo skupino sestavljajo učenci 2. in 3. razreda. Z delom smo pričeli v mesecu februarju. Izbrali smo si igrico z ekološko tematiko z naslovom Nočemo biti dinozavri. Pridno vadimo, premiero pa napovedujemo v jeseni.

Urška Ostroško, 9.a

Mentorica Biserka Selak

Laura Kovačec, 9.b

LUBI SLOVENC (projekt)

Ob 500-letnici rojstva očeta slovenskega knjižnega jezika Primoža Trubarja smo že v mesecu septembru začeli izvajati projekt Lubi Slovenci, v katerega so bili vključeni vsi učenci na šoli, vanj so se vključili tudi člani KD Franceta Prešerna in plesalci iz društva Cesarsko-kraljevi Ptuj. Projekt smo predstavili v počastitev ob dnevu reformacije. To je bila hkrati tudi občinska proslava. Prikazali smo pomen Trubarjevega dela za Slovence, omenili tudi njegove sodobnike in naslednike, nato pa skozi igro, petje in ples pokazali predvsem, kako se je živelo, delalo in zabavalo v davnem 16. stoletju.

Zapisala Tanja Potočnik.

Urška Krušič, 6.b

Joži Škrila, 7.a

Anja Soršak, 7.a

ZANIMIVOSTI

Pred sto in štirimi leti je v Ljutomeru odvetnik Karol Grossman prvič snemal ljudi, kako so hodili proti mestnemu trgu. Morda ta podatek ne zveni zanimivo, vendar je treba povedati, da je bil to prvi posnetek s filmsko kamero na Slovenskem.

Od tedaj naprej se je z velikimi premori film začel uveljavljati tudi pri nas. Tako je bil leta 1931 posnet prvi dolgometražni slovenski film »V kraljestvu zlatoroga«, tedaj še nemi (brez zvoka) in seveda v črno-beli tehniki, ki prikazuje pohod v Alpe.

Nato leta 1948 prvi igrani film »Na svoji zemlji«, prav tako črno-bel, vendar že z zvokom, ki govori o življenju v majhnem kraju v času med drugo svetovno vojno.

In sedaj, leta 2009, z zvokom in barvo, prvi šolski film OŠ Videm »Med ena in tri«.

Projekt se je pripravljala skoraj v tajnosti, saj smo hoteli z njim presenetiti občinstvo, hkrati pa smo vedeli, da bi prevelika pozornost lahko povzročala tudi težave. Ob snemanju filma je namreč potrebno zagotoviti mir, kar pa ob velikem številu ljudi, ki želijo videti, kako film nastaja, ni mogoče.

Sama ideja se je pričela na prošnjo učencev obeh devetih razredov, ki so hoteli na svoji valeti zaigrati kratek skeč, vendar nas je ideja o snemanju kaj hitro premamila in tako smo raje posneli kratek film.

To ima zagotovo prednosti, saj se deveti razredi poslavljajo in bi bilo težko skeč ponavljati, film pa je mogoče kadarkoli pogledati in si tako obuditi spomin na zgodbo, igralce in seveda duhovite prizore, katerih je v filmu kar nekaj. Seveda pa je prednost tudi v tem, da se lahko ob vsakem nastopu v živo pojavi trema, katere verjetno ob vseh drugih aktivnostih, ki jih imajo učenci ob svoji valeti, ne manjka.

Hkrati pa je snemanje filma tudi izziv, katerega so se učenci z veseljem lotili, in tako se lahko OŠ Videm pohvali z lastno filmsko produkcijo. Resda skromno, vendar mislim, da vsi vemo, da je vsak začetek skromen, in lahko le upamo, da iz malega res raste veliko.

Mentor Borut Jurišić

ZANIMIVOSTI

OBISKALI SMO PTUJSKO KNJIŽNICO

V sredo, 18. marca, smo učenci 7. razreda OŠ Videm in podružnice Leskovec v okviru projekta *Rastem s knjigo* obiskali knjižnico Ivana Potrča Ptuj. Ker v posameznih oddelkih ni bilo prostora za vse, smo se razdelili v dve skupini. Knjižnica se nahaja v prostorih Malega gradu. Prijazen gospod nam je razkazal klet – skladišče knjig – čitalnici in študijski oddelek. Najbolj zanimiva je bila klet, saj so v njej zelo stare in velike knjige. V čitalnicah so bile mize z računalniki in dostopom do interneta. V čitalnici je tudi poseben prostor, namenjen branju revij ali knjig. V knjižnici se da poleg knjig izposoditi tudi DVD-je in videokasete. Poučili so nas o uporabi virtualnega bibliografskega sistema COBISS, s katerim lahko iščeš knjige v knjižnicah po vsej Sloveniji. Ob koncu smo skupini združili in obiskali otroški in mladinski oddelek. Poslušali smo nekaj pesmic in odlomke iz knjige *Princeska z napako*, ki jo je napisala znana pisateljica Janja Vidmar. Za zaključek je vsak izmed nas dobil zbirko pesmi **Ervina Fritza** z naslovom **Vrane**.

Katja Doliška, 7. a

Špela Zajc, 6.b | Janja Jus, 6.b
Jernej Murko, 7.a | Nina Kmetec, 6.b

ZANIMIVOSTI

KAJ IN ZAKAJ RAD/A BEREM?

Berem pustolovske in domišljajske knjige ter revije, namenjene mladim. Všeč so mi zaradi zanimivih zgodb. Berem, da mi ni dolgčas.

Monika

Rada berem knjige o ljubezni in mladosti, SMS-e prijateljic. Berem, da se kratkočasim in si bogatim besedni zaklad.

Lina

Ljubezenske in pustolovske knjige pa tudi revije. Berem, ker imam čas in si s tem bogatim besedni zaklad.

Teja

Mladinske knjige o resničnih dogodkih, detektivske knjige, časopise, modne revije (zanimivosti).

Katja D.

Grozljivke avtorja R. L. Stine-a, ker so zanimive in grozne. Vsepovsod so z mano.

Maja

Slovenske novice, ker imajo dobre članke in slike.

Miha

Revije in časopise, saj tako izvem marsikaj novega o znanih osebah.

Uroš

Najrajši berem pustolovske knjige, saj imam rad pustolovščine.

Mitja

Knjige, ki so polne zapletov in preobratov, SMS-e in revije.

Alen

Rad berem kriminalke, SMS-e, pustolovske knjige.

Jernej

Rada berem o dogodivščinah, kriminalke ... Berem, da si bogatim besedni zaklad. Knjige so mi zelo všeč in se jih dolgo spominjam.

Anja

Berem pustolovske knjige, ki so zanimive, SMS-e in tudi revije, da bi si bogatila besedni zaklad in se kratkočasila.

Katja T.

Razburljive zgodbe, ker me pritegnejo k branju.

Tina Š.

Pustolovske knjige, revije in SMS-e, ker so mi všeč in si s tem bogatim besedni zaklad.

Tina C.

Berem pustolovske knjige, da se kratkočasim in si bogatim besedni zaklad.

Katja P.

Ljubezenske knjige, ker me pritegnejo.

Urška

Rada berem napete, pustolovske knjige, revije, SMS-e, ker mi je vse to všeč.

Jana

Rad berem časopise, ker so zanimivi, imajo križanke, ki jih lahko rešujem, iz časopisov izvem veliko novega.

Denis

Berem stripe, ker so zanimivi, smešni.

Žan

Berem vse, kar me zanima. Berem, da izvem novice.

Joži

UČENKE IN UČENCI IZ 7. A

MLADI UMETNIKI

POTUJEMO Z VLAKOM

Na peron je vlak prispel.
Koga zdaj bo s sabo vzel?
Vstopil ves bo 2. a
in užival, kar se da.

Ko v vagonu smo že vsi,
vlak zapiska, zagrmí.
Vsem pomahamo v slovo
in s perona speljemo.

Preko hribov meljemo
in v Ljubljano peljemo.
Skoz predor zdrvimo,
vsi se veselimo.

Gremo v živalski vrt,
ki je ravnokar odprt.
Ko si ga ogledamo,
se domov odpeljemo.

Učenci 2. a

ČAROBNI VLAK

Nekoč v dolini vlak je živel
in čarobno moč je imel.
Da lahko je poletel,
čarobna krila je imel.

Ko v oblake je zletel,
v čudežno deželo je prispel.
Gore so iz marmelade,
drevesa pa iz čokolade.

V deželi tej bo 2. a ostal
in po ves se dan sladkal.

Učenci 2. a

MLADI UMETNIKI

ROŽA

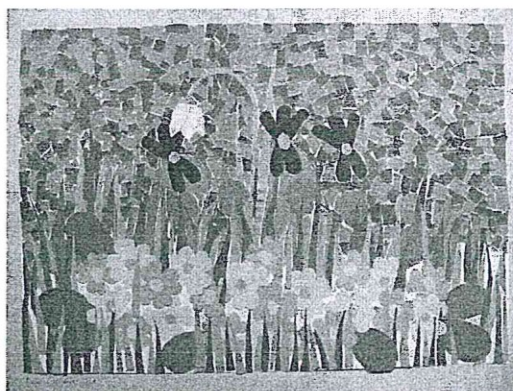
Na vrtu roža zacveti,
zacveti.
Metuljček k roži prileti,
prileti.

Jeseni roža oveni,
oveni.
In vso zimo trdno spi,
trdno spi.

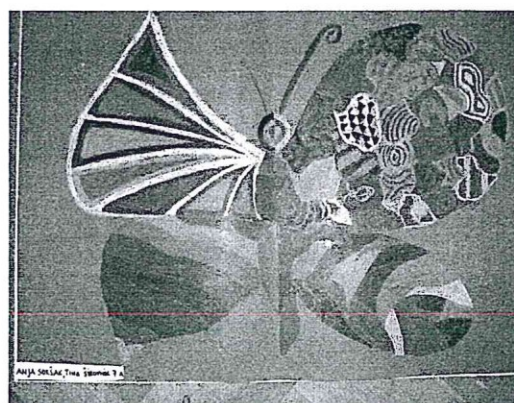
Ko pomlad se prebudi,
prebudi,
roža znova zacveti,
zacveti,
in še lepše zadiši,
zadiši.

K roži deček prihiti,
prihiti.
Jo utrga en dva tri,
en dva tri,
mamici jo podari,
podari.

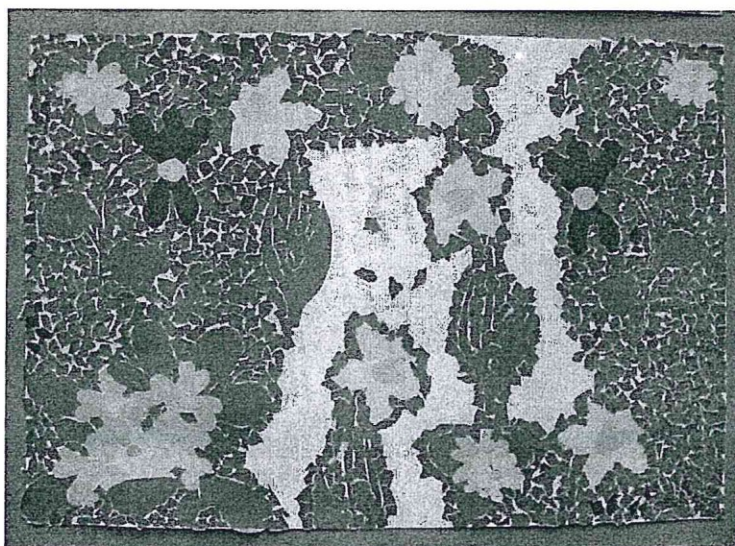
Učenci 2. a

Tina Širovnik, 7.a

Anja Soršak & Tina Širovnik, 7.a

Lina Skela, 7.a

IZLET

Vlak se pelje,
s kolesi melje.
Na njem se vozi Vid,
napeto gleda zemljevid.

Zraven njega Rok sedi,
poje pesem, se smeji.
Urška išče sladkarije,
dobila jih je od sestre Mije.
Niko pije sok,
Maticu gre na jok.

Kam potujejo otroci?
Hura!!!
Učenci gredo na izlet,
ob morju jih čaka sladoled!

MLADI UMETNIKI

VOŽNJA

Tu tu tuuuu, vlak je tu.
Hitro pelje skozi mrak,
nad njim pa joče se oblak.

Hitro pelje skoz predor,
ob njem se vozi bel motor,
na motorju policaj,
jezen kakor strašen zmaj.

Potnik ga skoz okno gleda,
»Kam potuje?« se sprašuje.
Mogoče išče tolovaja?
Ali zmaja Direndaja?

Vlak pripelje na postajo,
potnik vidi lepo Majo.
Skupaj gresta na izlet
in na slasten sladoled.

Denis Vidovič, 6.b

Učenci 2. b

VLAK BENJAMIN

Nekoč je živel vlakec po imenu Benjamin. Neke noči se je odpeljal na Japonsko. Ko je prispel tja, se je zelo prestrašil, saj takih otrok ni poznal. Kmalu so se skupaj igrali. Bil je žalosten, ko se je moral vrniti v Slovenijo.

Niko Kozel, 2. b

VLAK VID

Vlak Vid je lep vlak. Vozi ga strojevodja. Največkrat se pelje na Dunaj. Je rdeče barve. Nekega dne je odpotoval na Hrvaško. Vozil je prehitro, zato je zbolel. Ostal je na Hrvaškem.

Vid Hrga, 2. b

VLAK TOMAŽ

Vlak Tomaž je lepih pisanih barv. Je potniški vlak. Potuje v Nemčijo in Portorož. Nekega dne se mu je zazdelo, da ga mamica pogreša. Odpeljal se je domov. Mamica je imela lep dan.

Urška Vidovič, 2. b

MLADI UMETNIKI

LOKOMOTIVA NEŽA

Nekoč je živela lokomotiva Neža. Bila je rdeče barve. Vozila je pesek. Nekega dne se je domislila, da bi bila raje popotniška lokomotiva. Popotnike bi lahko vozila v tuje države. Želja se ji je uresničila. Bila je zelo vesela.

Rebeka Fridrih Gosak, 2. b

VLAK TINČEK

Nekoč je živel vlak po imenu Tinček. Na njem je bilo narisanih veliko srčkov. Vozil je v srčkasto deželo. Nekega dne pa se je tega naveličal. Želel si je utrgati še zadnji srček. Rasel je na najvišjem drevesu. Komaj ga je dosegel. Odpeljal ga je mamici in ji ga podaril za materinski dan. Kmalu je prišel prijatelj. Skupaj sta se odpravila v svet.

Nika Emeršič, 2. b

ZOBNA MIŠKA

Zobna miška,
zobna miška,
kje je tvoja
mala hiška?

Mlečni zobek
zate imam,
le kako naj
ti ga dam?

Laura Škrabl, 3. a

SLONČEK

Izi, mali slonček,
rad ima bonbonček.
Vedno pride k meni,
za druge se ne zmeni.
Z vodo se škropi,
potem se pa smeji.
Velike uhlje ima,
rad z njimi se igra.

Klara Hliš, 3. a

Tamara Kelc, 9.a

MLADI UMETNIKI

BILA SEM ŽABA

Nekega dne je močno deževalo. Skakala sem po lužah in škropila vse naokrog. Ko sem skočila v zadnjo lužo, sem se spremenila v žabo. Bila sem zelo vesela. Odpravila sem se k svojim sestricam v bližnjo mlako. Tam je bilo zelo prijetno. Kmalu sem začela pogrešati svoja bratca. Vsako jutro sem se odpravila pred našo hišo, da sem lahko videla Jakoba in Primoža. Nekega dne sem se skrila v Primoževo torbico. Odnese me je v šolo. Ko me je vzel iz torbice, sem se spremenila nazaj v Jernejo.

Jerneja Burg, 3. a

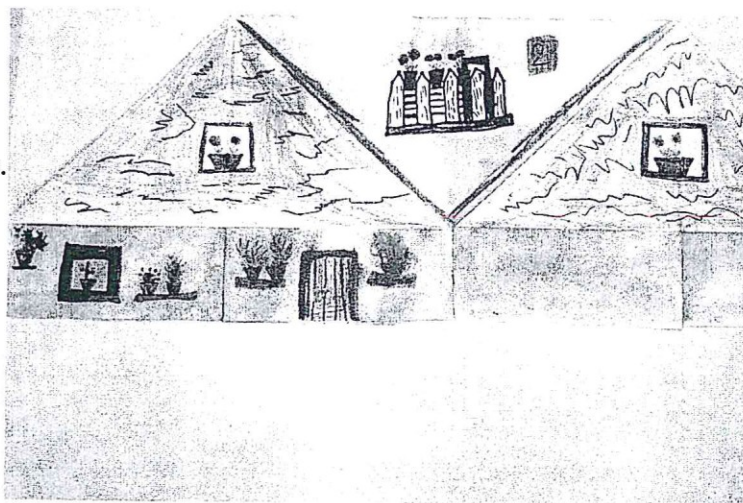
SANJE

Ko otrok zvečer zaspi,
sladko sanja in leži
z očkami zaprtimi.

Sanje sladke, mavrične,
so že priletele,
po stezici mavrični k otroku priletele.

Ko pa jutro se zbudi,
sanje odhitijo tja,
kjer vse sanje so doma.

Lucija Vaupotič, 4. a

BABICA

Ko majhna sem bila,
me vsako jutro je zbudila.
Včasih tudi zajtrk naredila
in preverila, da avtobusa nisem zamudila.

Zdaj ko sem velika,
se sama zjutraj zbudim,
saj si zvečer uro naredim.
Zjutraj se dobre volje zbudim,
babici pa samo adijo zaželim.

Anja Merc, 4. a

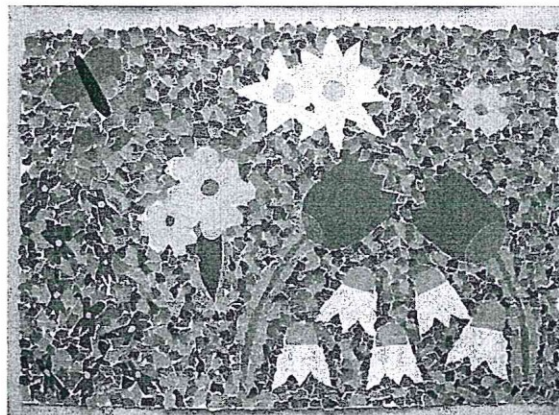
MLADI UMETNIKI

POLETJE

Poletje je super, poletje je fajn,
saj gremo na morje in to je res fajn.
Lovimo se, skačemo
in gradimo peščene gradove.

Sonce že peče in nam je vroče,
nam senčnik ne zaleže
in limonada se nam prileže.

Blaž Glogovčan, 4. a

Monika Škvorc, 7.a

PREDMETI PO ŽIVALSKO – RASTLINSKO

KLIMA

To je žival, ki visi na steni. Ko jo vklopiš, se razjezi, ker si jo zbudil. Od jeze piha vate toplo ali mrzlo sapo.

SESALNIK

Je žival, ki ji vtaknejo rep v luknjo na zidu. Začne rjoveti in vase povleče vse, kar ji pride na pot.

HLADILNIK

Je žival, ki ji iz ust pride mrzlo. Če pritisneš na njen nos, ti da hrano.

MIKROVALOVKA

Je žival, ki se razjezi, ker si ji vtaknil rep v luknjo na zidu. Odpre svoja usta in ti lahko vstaviš vanjo hrano, da ti jo pogreje. Če je preveč jezna, ti hrano preveč zapeče.

BRIVSKI APARAT

Je žival, ki zapiči svoje kremplje v tvoj obraz in ti izpuli vse dlake.

TELEVIZIJA

Je rastlina, ki ji korenine vtaknejo v rahlo zemljo. Ko jo zalijemo, je vesela in pokaže nam cvetove.

Učenci 5. razreda

MLADI UMETNIKI

ANDREJEV DVANAJSTI ROJSTNI DAN

Andrej in Monika sta se pogovarjala skoraj do polnoči. Andrejeva mama jima je rekla, naj počasi zaključita pogovor. Monika je vstala in na hitro poljubila Andreja. Izginila je. Andrej v življenju še ni doživel lepšega trenutka. Ponoči je sanjal samo o Moniki. Drugi dan v šoli sploh ni bil zbran, saj je ves čas gledal le Moniko. Popoldan sta šla na pijačo. Čisto sta se zaljubila. Nekega dne pa je Monika Andreju sporočila, da bo dobila bratca. Andrej je bil presenečen. Čez nekaj časa se je Moniki rodil bratec. Ukvarjala se je samo še z bratcem, Andreja pa je pustila na cedilu. Nič več se nista dobivala, Monika se ni odzvala nobenemu Andrejevemu povabilu več. Andrej je vsak večer jokal in mami pripovedoval, da ga Monika ne mara več. Moniko je bratec začel jeziti, zato ga ni več marala. Preostalo ji ni nič drugega, kot da se spet posveti Andreju. Spet sta se zaljubila. Ta ljubezen je trajala do konca njenega življenja.

Špela Turk, 5. a

KAKO MAČKO NAUČITI LOVITI MIŠ

Za rojstni dan sem dobila majhno črno muco. Bila je zelo lepa in igriva. Imela pa je eno napako, saj ni znala loviti miši.

Nekega dne je očka rekel: »Kaj sploh imamo od te muce, do zdaj še ni ulovila nobene miši.« Bila sem jezna in mu povedala, da je še majhna in še ne zna loviti miši. Čez nekaj dni, ko je bila že večja, sem se odločila, da jo bom naučila loviti miši. Odšla sem k prijateljici Teji in povedala mi je, kako je njena muca začela loviti miši. Spustila sem jo v hišo in ji pustila, da je počela, kar je hotela. Nič ni pomagalo, zato sem ji spletla copatke, majčko in kapico. Ker še tudi to ni pomagalo, sem si sposodila Tejino muco. Moja muca je imela družbo in jo je Tejina muca učila loviti. Načrt se je posrečil in naslednji dan je muca pred vrati že nastavila miš, da jo je očka lahko videl.

Jaz sem bila zelo vesela, saj je očka dovolil, da imamo muco v hiši.

Nika Šmigoc, 5. a

MLADI UMETNIKI

KONEC DOBER, VSE DOBRO ...

V enem izmed mnogih blokov v Celju je kot ponavadi potekal prepir o tem, kdo bo peljal psa Makija na sprehod. Na vsesplošno presenečenje se javi Mojca. Oče Mirko, mama Marica in mlajši brat Marko so jo presenečeno in hkrati začudeno pogledali, vendar je dejala, da ji bo koristilo malo svežega zraka.

Vendar to ni popolnoma držalo. Mojca ni psa peljala na sprehod zato, ker bi ji koristil svež zrak, temveč zato, da bi lahko videla Mateja – svojo dolgo časa skrito ljubezen. Ko sta se z Makijem približala njegovemu domu, si je popravila frizuro in se vsa nasmejana odpravila naprej. A na njeno veliko žalost je Matej ni niti pogledal in se ni zmenil ne zanjo, ne za Makija. Zato je začela razmišljati, kaj bi naredila, da bi jo Matej opazil. Dolgo časa je razmišljala, preden se je spomnila, da je pred kratkim časom dopolnila 18 let, kar pa pomeni, da lahko naredi izpit za avto.

Ko je doma povedala, da bi rada naredila izpit za avto, je vse še enkrat presenetila. Seveda so jo podprli, saj so se bali, da bi izgubila voljo. Kaj kmalu si je z malo truda pridobila vozniško dovoljenje. Nad njim je bila zelo navdušena, saj je izpit naredila prva v svojem razredu. To je tudi dobro izkoristila: brata Marka je vozila v šolo, na nogometne treninge in v glasbeno šolo. Nekega jutra je kot ponavadi peljala Marka v šolo, le da sta bila pozna. Med vožnjo je vklopila radio in si pela svojo najljubšo pesem. Vozila je hitreje kot ponavadi in zato ni bila dovolj pozorna na cesto pred seboj. V tistem trenutku jima je nasproti pripeljal avto. Zagledala ga je v zadnjem trenutku in hitro zavila na rob ceste. Pri tem je zaletela v drevo ter se resno poškodovala.

Nastala je smrtna tišina.

Potem je Marko previdno, a hkrati panično vzel mobilni telefon in zavrtel številko 112. Slabotno je s prestrašenim glasom dejal: »Pošljite rešilca na Trubarjevo cesto.« Iz telefona je še slišal neki glas, vendar ga ni mogel poslušati, saj ga je preveč bolel pogled na sestro. Čez nekaj trenutkov je prišel rešilec s sireno in ranjeno Mojco odpeljal v bolnišnico ...

Ko se je prebudila, ni vedela, kje je. Čutila je bolečine v vratu, glavi, roki, nogi ... Ni vedela, kaj jo bolj boli. Kmalu zatem je v sobo prišla medicinska sestra, ki ji je povedala, da sta z Markom imela prometno nesrečo, da je njeno življenje viselo na nitki in da bo potrebno večmesečno okrevanje. Kasneje se je lahko pogovorila z Markom, vesela pa je bila tudi obiska staršev, prijateljev in sorodnikov. Od vseh znancev se je najbolj razveselila Mateja. Ta je od njenih prijateljic izvedel, kaj je sploh bil vzrok za njen izpit in kasneje tudi za prometno nesrečo. Čutil se je krivega za njuno nesrečo, zato je šel k njej, da bi se pogovorila. Mojci je bilo malo nerodno, saj ni bila vajena njegove tako neposredne bližine. Ugotovil je, da ni tako slabo dekle, tako kot je na Mojčino žalost sprva mislil. Vedno pogosteje jo je obiskoval v bolnici, kasneje tudi doma ...

Nedolgo zatem sta postala par. Dnevi in dnevi so minevali in nekega dne je Mojca listala po albumu. Ustavila se je pri sliki, ki ji je bila zelo všeč. Na tisti sliki je bila ona z Matejem. Spomnila se je, kako jo je obiskoval v bolnici, in na vse tiste dogodke. Bila je na neki način vesela, da sta z Markom imela prometno nesrečo, da je bila hudo ranjena ... Saj je zdaj srečna z Matejem.

In po licu ji le zdrsnila solza neizmerne sreče.

Monika Škvorc, 7. a

MLADI UMETNIKI

MITJA JE REŠIL DOM

Mitja ni čisto navaden najstnik, saj nima računalnika, televizije ... Doma imajo kmetijo, na kateri pridno pomaga.

Pravkar se je odpravil v hlev pogledat svojega konja Piksija. Nahranil ga je in počesal po grivi. Kratek čas je namenil še drugim konjem in naposled odšel čez dvorišče v hišo, saj je opazil, da se bliža neurje. Hitro se je oblekel v pižamo, saj je ura bila že pozna. Mama mu je prišla zaželet lahko noč, on pa je ni več slišal, sanjal je namreč o bližajoči se nesreči. Začela ga je tlačiti mora. Zunaj je grmelo, zato se je šel osvežit. Že je šel mimo okna na hodniku, a je vseeno stopil korak nazaj, da bi pogledal, kaj se je prav tisti trenutek zasvetilo v hlevu. Ko je pogledal, je zagledal ogenj v hlevu. Bil je zelo preplašen, a je vseeno razmišljal s trezno glavo.

Njegov 1. korak: Poklicati na številko 112 ter obvestiti o nesreči.

2. korak: Zbuditi starše in jim povedati, kaj je opazil.

3. korak: V rekordnem času spustiti konje iz hleva.

Mitja je že vse živali spustil na varno in se lotil gašenja požara. Na pomoč so mu prišli starši in kasneje tudi gasilci. Klub temu da so gasilci prišli zelo hitro, niso uspeli pogasiti požara. Po koncu te nesreče so starši bili kljub temu veseli in ponosni na sina, saj je rešil živali in tudi njih. Če bi se požar razširil, bi bila škoda tudi na hiši.

Gasilci so v svoje društvo povabili tudi Mitja in ga seznanili z nesrečami, ki se dogajajo. Temu povabilu se je odzval, ker se zaveda, kako pomembna je požarna varnost v vsakdanjem življenju.

Sabina Škvorc, 8. b

Spisa Monike in Sabine Škorc sta bila nagrajena na natečaju Naravne in druge nesreče: Klic v sili – 112.

MLADI UMETNIKI

REŠIMO NAŠ PLANET

Planet, na katerem živimo, v zadnjem času pustošijo številne naravne katastrofe. Poleg teh se človeštvo sooča z onesnaženjem vode, zraka, zemlje ...

Sedaj, ko smo spoznali, da s tem človeštvu škodimo, smo začeli razmišljati o novih virih energije, predvsem čiste energije, ki ne povzroča škode okolju. Razmišljati smo začeli tudi o tem, da bi zapustili naš planet v primeru, če bi postala Zemlja še bolj onesnažena. S to idejo o vesolju se ukvarja kar nekaj vodilnih svetovnih znanstvenikov. Še več znanstvenikov pa se ukvarja z reševanjem samega planeta od nesnage, ki se je nabrala v vseh teh letih, desetletjih, stoletjih ... Ti raziskujejo nove načine poganjanja motornih sredstev, načine zmanjšanja strupenih plinov, ki jih vsakodnevno spuščamo v atmosfero. Z mislijo o ohranjanju narave sem se tudi jaz domislil nekaj pametnih načinov varovanja narave.

Prva ideja temelji na dejstvu, da gre preveč energije v stanovanjih v nič, ker imamo prižgane luči, ko jih ne potrebujemo. Zato sem se domislil sistema, ki s pomočjo več kamer določi, kdaj se človek nahaja v prostoru. Takrat se žarnica vklopi in razsvetli prostor. Ko pa človek zapusti prostor, se luč spet ugasne, da ne gre električna energija v nič. Ta patent sem preizkusil na stanovanju, kjer je stanovala petčlanska družina, ki je imela račun za elektriko precej večji kot 50 evrov. Ko sem v stanovanje vgradil svoj izum, se je poraba elektrike v družini zmanjšala za skoraj 50 odstotkov. Vsa družina je bila navdušena in se je odločila sistem obdržati. To pa še ni bilo vse. Naslednji dan so me klicali sosede, ki so hoteli imeti ta sistem. S tem sistemom sem zaslužil dovolj denarja, da sem začel eksperimentirati na porabi plina pri kuhanju in ogrevanju.

Predvsem na ogrevanju bi z novimi, visokotehnološko razvitimi pečmi naredili veliko dobrega za naše okolje. Te peči bi goriva, kot sta plin in olje, izkoristili do te mere, da ne bi bilo nobenih odpadnih plinov in drugih materialov. Posebno pozornost bi usmeril na peči na trda goriva, saj se mi zdi, da so ta velik onesnaževalec našega zraka. V dimnike teh peči bi dal vgraditi posebne filtre, ki bi očistili dim, ki nastaja pri gorenju. Tak dim bi bil očiščen in kot tak neškodljiv za naše zdravje in našo okolico. Škodljive snovi, ki bi ostale na filtru, bi po posebnem kemijskem postopku spremenil v biognojila, ki bi lahko nadomestila celo humus, ki ga dandanes pogosto uporabljamo kot gnojilo na vrtu. Biognojila, ki bi jih izdeloval, bi poskrbela tudi za odpornost in zdravje rastlin na vrtu in na polju. Tako ljudje ne bi potrebovali ne umetnih gnojil in ne zdravju zelo škodljivih škropiv. Prepričan sem, da bi s temi ukrepi pozitivno vplival tudi neposredno na zdravje ljudi, saj vsi poznamo vpliv raznih škropiv na naše zdravje. Zmanjšana uporaba škropiv bi pripomogla tudi k čistejši pitni vodi. Sploh se mi zdi, da bi morala biti skrb za čisto vodo primarna v našem življenju, saj vsi vemo, da brez vode življenje ne more obstajati.

Še bi lahko nizal nove in nove ideje. Naštete ideje pa pravzaprav niso čisto moje. O skrbi za bolj zdravo okolje lahko danes beremo v vseh časopisih, poslušamo po radiu, gledamo po televiziji ... Vedno se nam zdi, da se to nas ne tiče, da se to dogaja drugim ljudem. Redkokdaj se vprašamo, če nismo tudi sami morda vsaj delno krivi za katastrofe, ki se dogajajo drugje po svetu. In dokler je tako, se stvari ne bodo spremenile na bolje. Zato je čas, da se zbudimo iz svoje otopelosti in začnemo ukrepati tukaj in zdaj. Morda še ni prepozno!

Urošev spis je bil nagrajen na natečaju Evropa v šoli: Imam idejo.

Uroš Vaupotič, 8. b

MLADI UMETNIKI

GLOSA

*Smisel svojega življenja
človek mora poiskati,
ako srečo če držati
in izkusit' ne trpljenja.*

Človek vsak drugače misli.
Včasih sploh se ne zaveda,
da trpljenje ga že gleda.
Vedno nekaj si izmisli,
v glavi si načrt osmisli,
da izogne se trpljenju
in se posveti življenju.
Išče, išče, se ne znajde;
išče, išče – pa ga najde,
smisel svojega življenja?

Mar želimo od usode,
da lepo se z nami spravi?
Ali da se stran odpravi?
Ali da ne zmanjka vode?
Pol življenja se nam bode
korenito spremenilo.
Nič ne bo več, kot je bilo.
Kaj pa naj sedaj dobimo?
To, kar vedno si želimo,
človek mora poiskati.

Vsi zašli smo v to skušnjava:
kar želimo, to denar je -
svetu on postal vladar je.
Da ohranimo naravo,
moramo zbistriti glavo.
Prizanesimo naravi,
saj to so nasveti pravi.
Če jo hoče res rešiti,
človek mora to storiti,
ako srečo če držati.

Kam peljajo naša pota?
Kam hitijo naše reke,
gnane v večnost in na veke?
Mar nas sreča tamkaj čaka,
kjer zgubi slabost se vsaka?
Človek težko si predstavlja,
kaj usoda mu postavlja,
kdaj se od sveta poslavlja.
Srečnega želi življenja
in izkusit' ne trpljenja.

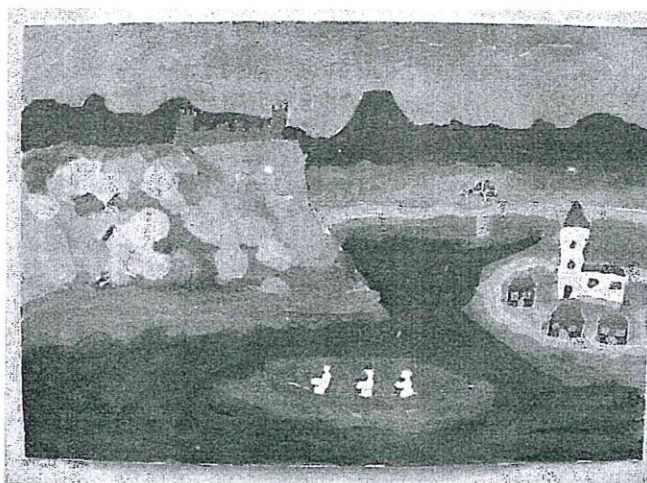
Alen Krajnc, 9. b

MLADI UMETNIKI

GAZELA

Pride dan, ko ves nesrečen se nekdo zazre v nebo. *Res je hudo.*
 In že vidi to belino, ki podnevi ga mori. *Res je hudo.*
 Kmalu misli mu vzletijo preko hribov in dolin –
 ne zaveda se resnice, prav tako ne bolečin. *Res je hudo.*
 Prepusti se tej belini, ki ji konca videt ni,
 in kmalu spet pozabi, da v resničnosti živi. *Res je hudo.*
 Svet čarobni ga očara, pa ne misli več na vse;
 zdaj za sebe se pogaja in mu spet gori srce. *Res je hudo.*
 A naenkrat se premakne – pa belina izhlapi –
 in nato v svet koraka poln vprašanj brez večnosti. *Bilo je hudo.*

Eva Sedlašek, 9. a

Jakob Murko, 9.a

HIMNA DEVETOŠOLCEV

(melodija – California: Ustavil bi čas)

Devet dolgih let
je zdaj za nami;
a nekateri bomo skupaj še ostali.
Radi bi namreč še klepetali,
med seboj si prijateljstvo izkazovali.

Nikoli več ne bo,
kot je v prvem bilo.
Ko prvič stopili v to šolo smo,
začeli smo učiti pisati se,
a šolanje devet let trajalo je.
Včasih skoraj cel pouk smo prespali
in redovalnice smo vedno
vsi se bali ...

Ref.: Ustavil bi čas,
a dejstvo je to,
da naše poti se zdaj razidejo.
A nekaj je res in temu bo tako,
da večno med nami bo prijateljstvo.

Včasih nismo nič,
prav nič znanja kazali,
a tudi presenetiti smo vas znali.
Učitelji, kako nas boste vi pozabili,
ob vsem lepem, kar z nami ste delili?

Zdaj imamo zabavo
in prav je tako,
med sabo se prav nič ne kregamo.
A če se zgodi, da drugačnih misli smo,
prepire tako vsi hitro pozabimo. (1X)

Ref.
Vrlina, ki zmeraj
z zlatom odlikuje se, prijateljstvo imenuje se.
Mlada nas kri spet in spet izdaja,
k ljubezni nam misel rada uhaja.

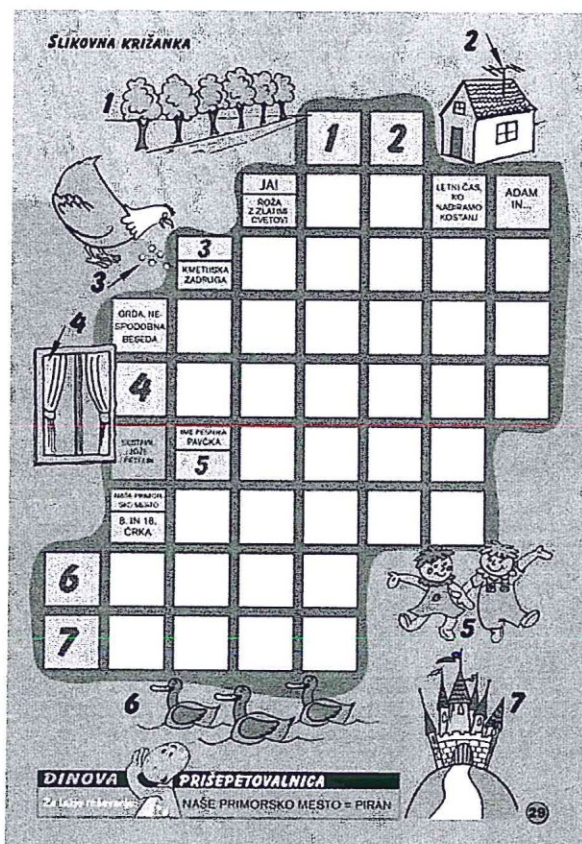
Ref.
Nikoli več ne bo, kot je tukaj bilo.
Nikoli, kot je v osnovni šoli bilo ...

Alen Krajnc, 9. b

ZA RAZVEDRILO

Kot vsi veste, znanja ni nikoli preveč. Tudi med počitnicami lahko malo pokukate v zvezke, preberete kakšno knjigo ... In če vam bo dolgčas, imam za vas pripravljenih nekaj razvedril. Za mlajše križanke, za malo starejše pa sudoku.

(<http://www.mladinska.com/printimage.asp?src=http://www.mladinska.com/repository/1572/krizanke2.jpg>)
 (http://sudoku-puzzle.us/images/sudoku_demo.gif)

	6		1		4		5	
		8	3		5	6		
2								1
8			4		7			6
		6				3		
7			9		1			4
5								2
		7	2		6	9		
	4		5		8		7	

Preživite prijetne in sproščene počitnice, spočijte se in ne pozabite na veselo snidenje jeseni.

Alen Krajnc, 9.b**ZAHVALA**

Sam nisem ravno ljubitelj velikih in mnogih besed. Kratko in jedrnatost je bilo že od nekdaj moje geslo. A to, o čemer imam namen pisati, je vredno besed.

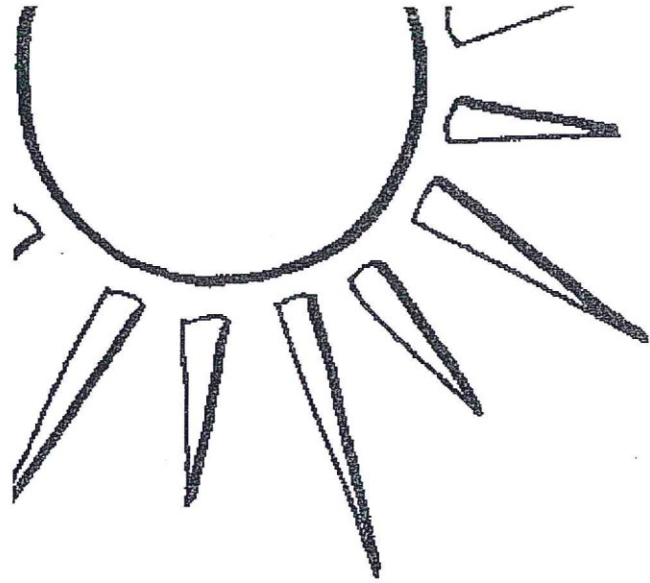
Kako čas hiti! Kmalu bo minilo 9 let, odkar smo prvič prestopili prag osnovne šole. Zdi se, kot da se je to zgodilo včeraj, danes pa je pred nami le še nekaj dni pouka. Za nami je 9 nepozabnih let, o katerih bomo nekoč prav gotovo pripovedovali otrokom in vnukom ter se z nasmehom na obrazu spominjali, kako nam je bilo lepo ...

Kot se za tako »obletnico« – zaključek osnovnošolskega izobraževanja spodobi, jo moramo proslaviti. In ta prireditev mora biti slavnostna. Pravimo ji valeta. A prav vse je povezano s financami. Stroški so relativno visoki. Tudi v današnjem času se najdejo ljudje, ki so dobrega srca in radi pomagajo. To so naši sponzorji, ki so nam zmanjšali stroške. Prav oni so tisti, ki so namenili nekaj denarja za nas – za našo valetost. Spodobi se, da se jim zahvalimo. Pomagali so:

- NKBM, d. d., PE Videm
- MIRAL, Miran Krajnc, s. p., Videm
- TEVE Ptuj, d. o. o.
- OBČINA VIDEM
- ESTETIKA, Maribor, Metka Amon Beber, s. p.
- MONTPRO, d. o. o.
- AVTOPREVOZNIŠTVO Jus Ervin, s. p.
- URNI, d. o. o., Ljubljana
- KAAS AVTO, d. o. o., Ptuj
- ELEKTROTEHNIKA Iztok Milošič, s. p., Videm
- MIT, Aleš Horvat, s. p., Videm
- MOJ DOM Ptuj v Qlandiji; Adnan Handanovič, s. p.
- AH TERBUC, d. o. o., Ptuj
- BAR PALMA Ptuj, Tomanič Darko–Lidija, s. p.
- GOSTIŠČE PRI TREH LIPAH, Pal Dragica s. p.
- AVTOVLEKA GRIL, s. p.
- ZLATARSTVO Bedrač Srečko, s. p.
- AVTO OSENJAK Ptuj, Roman Osenjak, s. p.
- ČISTILNICA IN PRALNICA Ptuj, Antolič Marko, s. p.

Alen Krajnc, 9. b

Za naše najmlajše in za vse, ki radi barvate.

www.LucyTravels.com

